

اول ماه مه، روز تجلی مطالبات کارگران

چهارشنبه ۳ اردیبهشت ۱۳۹۹ برابر با ۲۲ آوریل ۲۰۲۰

رهاننده برتری در کار نیست،
نه آسمان، نه قیص، نه خطیب.
خود به رهایی خویش برخیزیم، ای تولیدگران!
رستگاری مشترک را بر پا داریم!
تا راهزن، آنچه را که ربوده رها کند،
تا روح از بند رهایی یابد،
خود به کوره خویش بر دمیم
و آهن را گرما گرم بکوبیم!
نبرد نهائیست این.
به هم گرد آئیم
و فردا «بین الملل»
طریق بشری خواهد شد.

سرود انترناسیونال، ترجمه احمد شاملو

اول ماه مه سال ۱۳۹۹ در دوره بحران کرونایی، تعطیلی و قرنطینه اجباری بخش‌های زیادی از کارگران، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان و دیگر گروه‌های رنج و کار جامعه در راه است. نخستین روز ماه مه، روز ماست، از آن ماست. باید با همه توان برای طرح خواسته‌های بی پاسخ مانده به استقبالش رفت. اول ماه مه، روز همبستگی بین المللی کارگران است.

این روز نه تنها روز بزرگداشت کار پررنج کارگران جهان، بلکه روزی است که بخش عظیمی از اردوی کار، با صدای رسا، اعتراض حق طلبانه خود را به گوش جهانیان می‌رساند و مطالبات خویش را در شرایط سخت کرونایی رسانه‌ای خواهند نمود!

اول ماه مه، روز اتحاد پرشور و مهرآمیزی است که مژده پیروزی و استقرار برابری، برادری و عدالت اجتماعی را به جهانیان می‌دهد! اصلی‌ترین و مهم‌ترین پیام روز جهانی کارگر، همبستگی طبقاتی توده کارگر، صرفنظر از تعلقات جنسیتی، مذهبی و قومی - زبانی به عنوان یک طبقه واحد می‌باشد.

یکی از مشکلات جنبش کارگری کشور ما، تشکیلات شبه فاشیستی خانه کارگر اسلامی است که به عنوان کارگزار حاکمیت در درون جنبش کارگری، با شوراها و اسلامی و جعلی‌اش، با سرکوب حق تشکل مستقل، دست به تخریب هم می‌زند.

امسال هم مثل سالهای گذشته خانه کارگر برنامه بالماسکه هفته کارگر را اعلام کرده است که مجموعه‌ای از مراسم گوناگون است از تاریخ جمعه پنجم تا یازدهم اردیبهشت در نقاط مختلف کشور که شعار جهش تولید ادعایی خامنه‌ای را مبنای کار خود قرار می‌دهد.

در جدول منتشر شده، سازمان‌های مجری طرح یک هفته‌ای را برای نمایش هرروزه به شرح زیر معرفی می‌نماید:

جمعه پنجم اردیبهشت - دارالقرآن خانه کارگر
شنبه ششم اردیبهشت - کانون‌های عالی کارگری و کارفرمایی
یکشنبه هفتم اردیبهشت - اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی
دوشنبه هشتم اردیبهشت - اتحادیه زنان کارگر
سه شنبه نهم اردیبهشت - اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگران
چهارشنبه دهم اردیبهشت - اتحادیه‌ها و کانون‌های کارگری
پنجشنبه یازدهم اردیبهشت - خانه کارگر

مشخصه همه برنامه‌های خانه کارگری‌ها اینست که روز جهانی کارگر را از هر نوع اعتراض به بی عدالتی و نمایش همبستگی و همگرایی درونی اردوی کار و هر نوع طرح مستقل مطالبات کارگران درون کشور خالی نمایند. از منظر سردمداران خانه کارگر روز جهانی کارگر باید به مجموعه‌ای از مراسم بی روح و فرمایشی تبدیل و نارضایتی عمیق کارگران به صورت کنترل شده در چهارچوب سیاست‌های خانه کارگر باقی بماند. در نتیجه شعارهایی سطحی و ملایم مطرح کرده تا بتوانند نقشی را که خانه کارگر برای مهار جنبش کارگری و قربانی کردن آن، پیش پای برنامه‌های همه جناح حکومت بازی می‌کند را به همین جناح‌ها نشان داده باشد تا از این طریق بودجه و امکانات در اختیار عوامش قرار بگیرد.

کارگران یک صدا می‌گویند: هفته کارگر توی سرتان بخورد، همان روزمان را به ما واگذارید، فعالان ما را به بهانه «امنیت ملی»، تجمع ما را «غیر قانونی»، «امنیتی»،

اعلام نکنید. زندان و احکام سنگین و وثیقه‌های میلیاردی صادر نکنید، هفته کارگر اسلامی تان را نخواستیم!

روز جهانی کارگر را هفته کارگر نامیدن، بیش از هر چیزی لوث کردن و به انحراف بردن مطالبات کارگران و بی ارزش ساختن و غیر اصلی شمردن تاریخ و نشان این روز در ایران و جهان است.

نگاهی به طرح و برنامه و مجریان برنامه‌ها نشان می‌دهد که نقشه راهنمای شما چیست؟ در جمهوری اسلامی چند باماسکه هر ساله توسط دولت و عوامل آن رونمایی می‌شود. نخستین آن در اسفند ماه از ماکت شورای عالی کار بر سر تعیین نرخ دستمزد در هیکل وجودی "سه جانبه گرایی" کذایی که همان یک جانبه گرایی است، رونمایی می‌کنند که امسال بدلیل شرایط کرونایی به فروردین ماه کشانده شد؛ و دیگر باماسکه کذایی هفته کارگر است که طرح و نقشه‌اش از خورجین دارودسته علیرضا محجوب و حسن صادقی بیرون کشیده می‌شود و بدون تغییر چند و چون آن، تنها تاریخ‌هایش به‌روز شده و در ایلنا و سایر بوق‌های خودشان باد زده می‌شود.

برنامه‌هایی نظیر تجلیل از کارگران و کارفرماهای نمونه، مسابقات قرآنی، تجدید میثاق با آرمان‌های امام و مصادیقی از این نوع، اهدای ماسک به کارگران کارگاه‌های کوچک و... نشست‌های مشترک با کارفرمایان و... که بر هیچ‌یک نام برنامه‌ای کارگری نمی‌توان گذاشت. تعیین روزهای پنج تا یازده اردیبهشت به نام هفته کارگر به جای روز جهانی کارگر از طرف خانه کارگری‌ها با هدف از بین بردن تاریخچه واقعی مبارزاتی جنبش کارگری در ذهنیت کارگران جوان و قلب هویت اول ماه مه است. همچنین عوامل خانه کارگر با این کار می‌خواهند هفته معلم را نیز کمرنگ کنند تا در شرایطی که نارضایتی معلمان از دستمزدهای زیر خط فقر و رودرویی با سیاست خصوصی کردن امر آموزش، ادامه سرکوب، بازداشت و در زندان باقی ماندن فعالین صنفی هر روزه رو به افزایش است و فعالان آن در زندان و تبعید بسر می‌برند، مانع برجسته شدن این مطالبات و پیوندهای مبارزاتی میان زنان، معلمان و کارگران، بازنشستگان، دانشجویان و دیگر فعالان اجتماعی شوند.

واقعیت این است که جنبش مستقل کارگری و نیروهای این جنبش نمی‌توانند نسبت به برنامه‌های خانه کارگر و باماسکه‌ای که هر سال برای منحرف کردن مطالبات و اهداف جنبش کارگری راه می‌اندازد، بی تفاوت باشند.

در برابر این نمایش مبتذل، تشکل‌ها و فعالین مستقل کارگری می‌توانند برنامه اقدام و عمل خود را ارائه و متحداً در برابر هر تحمیل و تحریفی که خانه کارگر دست‌اندر کارش است، مقاومت کنند.